

สาส์น

องค์สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส

โอกาส

วันสื่อมวลชนสากล

ครั้งที่ 56

วันอาทิตย์ที่ 7 สิงหาคม

ค.ศ. 2022 / พ.ศ. 2565

การฟังด้วยหัวใจ

บทภาวนาเพื่อสื่อมวลชน

ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงเปิดเผยให้มนุษย์ได้ทราบความจริง พระองค์ทรงใช้ทูตสวรรค์ และเลือกสรรบางคนให้เป็นผู้สื่อสารข่าวดีแห่งความรักของพระองค์ และที่สุดได้ทรงมอบพระบุตร มารับสภาพมนุษย์บังเกิดจากพระนางพรหมจารีมาเรีย เพื่อเปิดเผยให้โลกได้รับรู้ และรับการไถ่กู้ให้รอด พระองค์ทรงตั้งพระศาสนจักร เพื่อสืบทอดงานของพระองค์บนโลกนี้

ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงรักมนุษย์ที่ทรงสร้างมา และปรารถนาให้ทุกคนได้รู้จักและรักพระองค์ เพื่อทุกคนจะได้รับ ความรอด

ขอขอบพระคุณพระองค์สำหรับพระพรแห่งสติปัญญา เพื่อให้มนุษย์ปกครองและดูแลโลก มนุษย์จึงใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการประดิษฐ์สิ่งต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพและศักดิ์ศรีของมนุษย์ และโลก ให้เจริญก้าวหน้าด้วยวิถีแห่งสันติ

มนุษย์ยังได้สร้างสรรค์เครื่องมือสำหรับสื่อมวลชน ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ดาวเทียม วิกิพีเดีย ระบบเครือข่ายข้อมูลด้านคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

ขอโปรดให้มนุษย์รู้จักใช้เครื่องมือสำหรับสื่อมวลชนเหล่านี้ เป็นตั้งอุปกรณ์ เพื่อสื่อความรัก มายังจิตใจที่มีความโกรธเคือง เพื่อสื่อความจริง มายังที่ที่มีการหลอกลวง เพื่อสื่อความยินดี มายังผู้ที่กำลังเศร้าโศก เพื่อสื่อแสงสว่าง มายังผู้ที่อยู่ในความมืด เพื่อสื่อความหวัง มายังผู้ที่กำลังท้อแท้ เพื่อสื่อชีวิต มายังผู้ที่อยู่ในเงาแห่งความตาย เพื่อสื่อความเชื่อมั่น มายังผู้ที่สงสัย เพื่อสื่อความเป็นหนึ่งเดียว มายังที่ที่มีการแตกแยก และเพื่อสื่อความรอดตลอดนิรันดร สำหรับตนเองและมนุษยโลก ขอโปรดให้ผู้ที่ได้เสียสละ ทูมเทเพื่อสร้างสรรค์สื่อที่ดีแก่สังคม ได้รับพระพรตลอดนิรันดร ขอให้ผู้รับสื่อ สามารถแยกแยะ และเลือกรับสื่อที่เหมาะสม เป็นประโยชน์แก่ตนเองและสังคม

ขอให้เราทุกคนได้เป็นผู้สื่อสารความรักของพระตลอดนิรันดร อาแมน

สารสนองคสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส โอกาสวันสื่อมวลชนสากล ครั้งที่ 56 การฟังด้วยหัวใจ

บาทหลวงภฤศ ทิพย์ทอง, C.Ss.R. ถอดความ

พี่น้องชายหญิงที่รัก

เมื่อปีที่แล้วเราได้ไตร่ตรองในความจำเป็นของการเข้า “มาคูชิ” เพื่อที่จะได้ค้นพบกับความเป็นจริง และสามารถที่จะคำนึงถึงจุดเริ่มต้นของความเป็นจริงนี้ด้วยการประสบพบเจอกับเหตุการณ์ต่าง ๆ และพบกับบรรดาผู้คนต่อไปในแนวเดียวกันนี้ ณ เวลานั้นพ่อขอถึงความสนใจไปยังอีกคำหนึ่งคือ “การฟัง” ซึ่งเป็นคำที่ชัดเจนในหลักภาษาของการสื่อสาร และเป็นเงื่อนไขสำหรับการสนทนาอย่างแท้จริง

ในความเป็นจริง เรากำลังจะสูญเสียความสามารถในการฟังต่อบรรดาผู้ที่อยู่ตรงหน้าเรา ทั้งในเหตุการณ์ปกติทั่วไปของความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในทุกวัน และเมื่อมีการโต้เถียงกันในเรื่องราวที่มีความสำคัญของชีวิตการเป็นอยู่เกี่ยวกับบ้านเมือง ในขณะเดียวกัน การฟังก็กำลังก้าวผ่านการพัฒนาแบบใหม่ที่สำคัญ ในด้านการสื่อสารและข้อมูลผ่านพอดแคสต์และข้อความเสียงต่าง ๆ ที่มีให้บริการเพื่อยืนยันว่าการฟังนั้นยังคงเป็นสิ่งจำเป็นในการสื่อสารของมนุษย์

มีแพทย์ท่านหนึ่ง ผู้คุ้นเคยกับการบำบัดรักษาบาดแผลทางจิตใจ ท่านเคยถูกถามว่าอะไรคือความต้องการสูงสุดของมนุษย์ ท่านตอบว่า “ความปรารถนาอันไร้ขอบเขตที่จะถูกโอบกอดได้” เป็นความปรารถนาที่มักจะซ่อนเร้นอยู่ แต่ก็ทำหายไปกับทุกคนที่ถูกเรียกให้มาทำหน้าที่เป็นผู้ให้ความรู้ หรือผู้ให้การอบรม หรือบรรดาผู้ที่มี

บทบาทหน้าที่ในการสื่อสารอย่างพ่อแม่ผู้ปกครองและครูอาจารย์ ผู้อภิบาลและเจ้าหน้าที่ผู้ร่วมทำงานอภิบาล ผู้ทำงานด้านการสื่อสารและบรรดาคนอื่น ๆ ที่มีหน้าที่บริการทางสังคมหรือการเมือง

การฟังด้วยหัวใจ

จากข้อความในพระคัมภีร์เราทราบว่า การฟังไม่ได้มีความหมายแค่เพียงการได้ยินเสียงเท่านั้น แต่เป็น พื้นฐานของความสัมพันธ์ในการสนทนาระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ชาติ “Shema’ Israel อิสราเอลเอ๋ย จงฟังเถิด” (ฉธบ 6:4) เป็นพระวาจาจากถ้อยเริ่มต้นของพระบัญญัติประการแรกของหนังสือโตราห์ ซึ่งถูกกล่าวซ้ำอย่างต่อเนื่องในหนังสือพระคัมภีร์ จนถึงจุดที่นักบุญเปาโลกล่าวยืนยันว่า “ความเชื่อจึงมาจากการฟัง” (เทียบ รม 10:17) อันที่จริงเป็นการริเริ่มของพระเจ้าที่ตรัสกับพวกเรา ก่อน และเราตอบสนองด้วยการฟังพระองค์ ในท้ายที่สุดแม้แต่การฟังนี้ก็มาจากพระพรของพระองค์ ดังในกรณีของเด็กทารกที่เพิ่งเกิดใหม่ก็ตอบสนองด้วยการจ้องมองหาเสียงของผู้เป็นบิดามารดาของเขาหรือเธอ ท่ามกลางประสาทสัมผัสทั้งห้า ดูเหมือนว่าสิ่งที่พระเจ้าทรงโปรดปรานจะเป็นการได้ยิน บางทีอาจเป็นเพราะนั่นคือการรุกล้ำน้อยกว่า เป็นการพินิจพิเคราะห์มากกว่าที่มองเห็น และด้วยเหตุนี้จึงทรงปล่อยให้มนุษย์มีอิสระมากขึ้น

การฟังยังสอดคล้องกับลักษณะความอ่อนน้อมของพระเจ้า เป็นการแสดงออกที่ยอมให้พระเจ้าทรงเผยแสดงพระองค์เอง โดยการตรัสที่ว่าพระองค์ทรงสร้างมนุษย์ชายและหญิงตามพระฉายาลักษณ์ของพระองค์ และโดยการฟังพระองค์ทรงทราบว่าพวกเขาเป็นผู้มีส่วนร่วมในการสนทนา พระเจ้าทรงรักมนุษย์ชาติ และนั่นเป็นเหตุผลว่าทำไมพระองค์ทรงมีพระดำรัสตรัสพระวาจาของพระองค์แก่พวกเขา และเป็นเหตุผลว่าทำไมพระองค์จึง “ทรงเจี่ยพระกรรม” สดับฟังพวกเขา

ในทางตรงกันข้ามมนุษย์มักจะหนีจากความสัมพันธ์ที่หลังให้และ “ปิดหูของพวกเขา” เพื่อที่พวกเขาจะได้ไม่ต้องฟัง การปฏิเสธที่จะฟังมักจะจบลงด้วยความก้าวร้าวต่ออีกฝ่ายหนึ่ง เช่นเดียวกับบรรดาผู้ที่ฟังสังฆานุกรสเทเฟนเอามืออุดหู วิงกรกันเข้าใส่ท่านในทันที (เทียบ กจ 7:57)

ในด้านหนึ่ง พระเจ้ามักจะทรงเผยแสดงพระองค์เองโดยการสื่อสารอย่างอิสระ และในอีกด้านหนึ่ง มนุษย์ชายและหญิงถูกร้องขอให้รับฟังเพื่อให้เต็มใจที่จะฟัง พระเจ้าทรงเรียกมนุษย์อย่างเด่นชัดในพันธสัญญาแห่งความรัก เพื่อที่พวกเขาจะได้เป็นอย่างที่เป็นได้อย่างเต็มที่ นั่นคือมีความเสมอเหมือนและพระฉายาลักษณ์ของพระเจ้าในความสามารถที่จะรับฟัง เปิดต้อนรับ มีพื้นที่แก่ผู้อื่น ซึ่งโดยพื้นฐานแล้วการฟังนั้นเป็นมิติแห่งความรัก

นี่จึงเป็นเหตุผลว่าทำไมพระเยซูเจ้าทรงเรียกสานุศิษย์ของพระองค์ให้ประเมินความสามารถในการฟังของพวกเขา “จงระวังว่าท่านฟังพระวาจาอย่างไร” (ลก 8:18) นี่คือการที่พระองค์ทรงเตือนพวกเขาให้ปฏิบัติหลังจากทรงเล่าอุปมาเรื่องผู้หว่าน ทรงสอนให้เข้าใจว่าการฟังเฉย ๆ อย่างเดียวไม่พอ แต่ต้องตั้งใจฟังให้ดี โดยเฉพาะผู้ที่รับฟังพระวาจาด้วย “ใจดีเลิศ” ยึดพระวาจาไว้ด้วยความพากเพียรจนเกิดผล (เทียบ ลก 8:15) ซึ่งนั่นเป็นเพียงแค่การให้ความสนใจต่อผู้ที่เรารับฟัง ต่อสิ่งที่เรารับฟัง และต่อท่าทีที่เรารับฟังว่าเราสามารถเติบโตได้ในศิลปะแห่งการสื่อสาร หัวใจสำคัญซึ่งไม่ใช่ทฤษฎีหรือเทคนิคพิเศษ แต่เป็น “การเปิดกว้างของจิตใจที่ก่อให้เกิดความใกล้ชิด” (เทียบ สมณสาส์นเตือนใจ ความชื่นชมยินดีแห่งพระวรสาร *Evangelii Gaudium* ข้อที่ 171)

เราทุกคนมีหู แต่หลายครั้งแม้กระทั่งผู้ที่มีความสามารถในการฟังอย่างดีเยี่ยมก็ไม่สามารถรับฟังผู้อื่นได้ อันที่จริงมีอาการหูหนวกจิตใจที่แยกว่าหูหนวกทางกายภาพ การฟังเกี่ยวข้องกับบุคคลทั้งครบ ไม่ใช่แค่

ประสาทสัมผัสทางการได้ยินเท่านั้น จุดยืนอันแท้จริงของการฟังคือหัวใจ แม้ว่าพระองค์จะทรงพระเยาว์ กษัตริย์ชาโลมอนทรงพิสุจน์พระองค์เองว่าทรงมีพระปรีชาญาณเพราะทูลขอพระเจ้าประทาน “ความเข้าใจ” (เทียบ 1พงศ 3:9) นักบุญออกัสตินเคยส่งเสริมให้ฟังด้วยหัวใจ (corde audire) รับฟังพระวาจาไม่ใช่จากภายนอกผ่านทางหู แต่ทางจิตวิญญาณด้วยหัวใจของเรา “ท่านจงอย่ามีหัวใจในหูของท่าน แต่จงมีหูในหัวใจของท่าน”¹ นักบุญฟรังซิสแห่งอัสซีซีเตือนใจบรรดาพี่น้องของท่านว่า “เงี่ยฟังด้วยหูของหัวใจ”²

ดังนั้น เมื่อเราแสวงหาการสื่อสารที่แท้จริง การฟังประเภทแรกที่จะถูกค้นพบใหม่อีกครั้งคือการฟังตัวเอง ในความต้องการที่แท้จริงของแต่ละคน ซึ่งจารึกไว้ในส่วนลึกของแต่ละคน และเราสามารถเริ่มต้นได้ด้วยการฟังถึงสิ่งที่ทำให้เรามีเอกลักษณ์จากสิ่งสร้างอื่น ๆ ของพระเจ้า นั่นคือความปรารถนาที่จะมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น และสิ่งอื่น ๆ เราไม่ได้ถูกสร้างมาให้มีชีวิตเหมือนกับอะตอมแต่เรานั้นอยู่ด้วยกัน

การฟังเป็นตั้งเงื่อนไขของการสื่อสารที่ดี

มีการได้ยินได้ฟังบางอย่างที่ไม่ใช่เป็นการฟัง แต่ตรงกันข้ามคือการดักฟัง อันที่จริงการดักฟังและสอดแนม การเอาใจเอาเปรียบผู้อื่นเพื่อผลประโยชน์ของเราเอง เป็นสิ่งล่อลวงที่มีมาโดยตลอดทุกวันนี้ ซึ่งปัจจุบันดูเหมือนว่าจะมีความรุนแรงขึ้นในยุคของโซเชียลเน็ตเวิร์ก แต่สิ่งที่ทำให้การสื่อสารเป็นไปได้ด้วยดีและเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์คือการฟังผู้ที่อยู่ข้างหน้าเรา แบบต่อหน้ากัน การฟังบุคคลอื่นที่เราเข้าหาด้วยการเปิดใจอย่างยุติธรรม อย่างมั่นใจ และอย่างซื่อสัตย์

การปราศจากการฟัง ซึ่งเราพบบ่อยในชีวิตประจำวันนั้นยังปรากฏชัดในชีวิตสาธารณะ โดยแทนที่จะฟังกันและกัน เรามักจะ “พูดผ่านกันและกัน” นี่เป็นสัญญาณของการแสวงหาความคิดเห็นส่วนใหญ่ แทนที่จะแสวงหาความจริงและความดี แทนที่จะฟังโดยให้ความสนใจกับผู้ฟัง การสื่อสารที่ดีจะไม่พยายามสร้างความประทับใจให้สาธารณชนด้วยเสียงจิกกัด โดยมีจุดประสงค์เพื่อเยาะเย้ยบุคคลอื่น แต่ให้ความสนใจกับเหตุผลของอีกฝ่ายหนึ่งและพยายามทำความเข้าใจความซับซ้อนของความเป็นจริง เป็นเรื่องน่าเศร้าที่แม้ในพระศาสนจักรเอง แนวความคิดสนับสนุนนี้ได้ก่อตัวขึ้นและการฟังนั้นหายไป ปล่อยให้ฝ่ายคัดค้านที่ไม่มีประโยชน์กลับตีขึ้นขึ้นมา

ในความเป็นจริง ในหลายการสนทนาเรานั้นไม่ได้มีการสื่อสารกันเลย เราแค่รอให้อีกฝ่ายพูดจบและยึดยึดแค้นมมมองของเราเอง ในสถานการณ์เหล่านี้ มีนักปรัชญาที่ชื่อ อับราฮัม แคปแลน บันทึกว่า³ บทสนทนาที่คือการพูดคุยสองทาง เป็นการพูดคุยทางเดียวในสองเสียง อย่างไรก็ตามในการสื่อสารที่แท้จริง ทั้ง “ฉัน” และ “คุณ” ต่างก็ “เคลื่อนออกไป” มุ่งเข้าไปหากันและกัน

การฟังจึงเป็นองค์ประกอบแรกที่ขาดไม่ได้ของบทสนทนาและการสื่อสารที่ดี การสื่อสารจะไม่เกิดขึ้นหากไม่มีการฟัง และไม่มีการสื่อสารที่ดีหากปราศจากความสามารถในการฟัง เพื่อให้ข้อมูลที่เชื่อถือได้ สมดุลและครบถ้วน จำเป็นต้องฟังเป็นเวลานาน ในการเล่าเหตุการณ์หรือบรรยายประสบการณ์ในการรายงานข่าว มีความจำเป็นที่จะต้องรู้วิธีการฟัง มีความพร้อมที่จะเปลี่ยนความคิด เพื่อปรับเปลี่ยนการ

¹ “Nolite habere cor in auribus, sed aures in corde” (Sermo 380, 1: Nuova Biblioteca Agostiniana 34, 568).

² “Lettera a tutto l’Ordine”: Fonti Francescane, 216.

³ เทียบ “The life of dialogue”, in J.D. Roslansky, ed., *Communication. A discussion at the Nobel Conference*, North-Holland Publishing Company, Amsterdam, 1969, pp. 89-198.

สันนิษฐานเบื้องต้นได้

มีเพียงการยุติบทพูดอยู่ฝ่ายเดียวเท่านั้นที่จะบรรลุลความกลมกลืนของเสียงที่เป็นการรับประกันการสื่อสารที่แท้จริงได้ การฟังแหล่งข้อมูลต่าง ๆ “ไม่หยุดอยู่ที่ความคิดแรก” ตามที่ผู้เชี่ยวชาญในด้านนี้สอนเราช่วยให้มั่นใจได้ถึงความน่าเชื่อถือและความสำคัญของข้อมูลที่เราสื่อออกไป การฟังหลายเสียง การฟังกันและกัน แม้แต่ในพระศาสนจักร ท่ามกลางบรรดาพี่น้องชายหญิง ช่วยให้เราใช้ศิลปะแห่งการไตร่ตรองแยกแยะซึ่งมักจะปรากฏเป็นความสามารถในการปรับทิศทางพวกเราเองด้วยความกลมกลืนกัน (symphony) ของเสียงอันหลากหลาย

แต่ทำไมต้องเผชิญกับความพยายามทุ่มเทในการฟัง พระคาร์ดินัลแอลโกสทิโน คาซาโรลี พระสมณทูตผู้ยิ่งใหญ่แห่งสันตะสำนักเคยกล่าวถึง “การเป็นมรณสักขีของความอดทน” ที่จำเป็นต่อการฟัง และรับฟังในการเจรจากับฝ่ายที่ยากที่สุด เพื่อให้ได้มาซึ่งความดีสูงสุดเท่าที่เป็นไปได้ในสภาพที่จำกัดเสรีภาพ แต่แม้ในสถานการณ์ที่ยากน้อยกว่า การฟังมักต้องใช้ความอดทน ควบคู่ไปกับความสามารถในการยอมให้ตัวเองถูกทำให้ประหลาดใจกับความจริง แม้จะเป็นเพียงเศษเสี้ยวของความจริงในบุคคลที่เรากำลังฟังอยู่ ความประหลาดเท่านั้นที่ทำให้มีความรู้ ฟอนีนึกถึงความอยากรู้อยากเห็นอันไม่สิ้นสุดของเด็กน้อยที่มองโลกรอบตัวพวกเขาด้วยดวงตาที่เบิกกว้าง การฟังด้วยกรอบความคิดนี้ ความประหลาดใจของเด็กในการรับรู้ของผู้ใหญ่นั้น ทำให้มีความสุขอยู่เสมอ เพราะจะมีบางสิ่งบางอย่างอยู่เสมอ แม้จะเป็นสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ พ่อสามารถเรียนรู้จากบุคคลอื่นและยอมให้เกิดผลในชีวิตของพ่อเอง

ความสามารถในการฟังต่อสังคมนั้นมีค่ามากกว่าที่เคยเป็นมาในช่วงเวลานี้ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดอันยาวนาน การสังสมความไม่ไว้วางใจในช่วงเวลาที่ผ่านมา ที่มีต่อ “ข้อมูลที่เป็นทางการ” ได้ก่อให้เกิด “ข้อมูลข่าวปลอม” ซึ่งภายในโลกของข้อมูลข่าวสารกำลังดิ้นรนเพื่อให้มีความน่าเชื่อถือและโปร่งใสมากขึ้น เราจำเป็นต้องรับฟังและฟังอย่างลึกซึ้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับความไม่สบายใจทางสังคมที่เพิ่มขึ้นจากสภาวะย่ำแย่หรือการหยุดกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นมากมาย

ความเป็นจริงของการบังคับย้ายถิ่นฐานยังเป็นปัญหาที่ซับซ้อน และไม่มีใครมีข้อกำหนดที่พร้อมลงมือปฏิบัติสำหรับการแก้ปัญหา นั่น พ่อขออัยว่า การที่จะเอาชนะอคติเกี่ยวกับผู้อพยพ และเพื่อละลายความแข็ง

กระด้างในจิตใจของพวกเขา เราควรที่จะพยายามฟังเรื่องราวของพวกเขา ตั้งชื่อเรื่องและเรื่องราวให้แต่ละคน นักข่าวที่ดีหลายคนก็ได้ทำแบบนี้ และอีกหลาย ๆ คนก็อยากที่จะทำ ถ้าพวกเขาทำได้ ขอให้เราร่วมให้กำลังใจพวกเขาให้เกิด ให้เราฟังเรื่องราวเหล่านี้ ทุกคนก็จะมีอิสระในการสนับสนุนนโยบายการย้ายถิ่นฐานที่พวกเขาเห็นว่าเหมาะสมที่สุดสำหรับประเทศของตน แต่ไม่ว่าในกรณีใด สิ่งที่อยู่ต่อหน้าต่อตาเราคงไม่ใช่จำนวนตัวเลข ไม่ใช่ผู้บุกรุกที่เป็นอันตราย แต่เป็นใบหน้าและเรื่องราว การจ้องมอง ความคาดหวัง และความทุกข์ทรมานของบรรดาชายและหญิงที่แท้จริงที่เราได้รับฟัง

การฟังกันและกันในพระศาสนจักร

ในพระศาสนจักรก็เช่นเดียวกัน มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องฟังและรับฟังซึ่งกันและกัน เป็นของขั้วคู่ อันล้ำค่าและให้การมีชีวิตที่เราสามารถมอบให้แก่กันได้ “คริสตชนได้ลืมนึกไปว่าพันธกิจแห่งการฟังนั้นมอบให้พวกเขาโดยพระองค์ผู้ทรงเป็นผู้ฟังที่ยิ่งใหญ่ และพวกเขาควรร่วมแบ่งปันงานของพระองค์ เราควรฟังด้วยหูของพระเจ้าเพื่อเราจะสามารถกล่าวพระวาจาของพระเจ้า”⁴ ด้วยเหตุนี้ นักเทววิทยาโปรเตสแตนต์ ดีทริช บอนเฮอฟเฟอร์ จึงเตือนเราว่างานรับใช้แรกที่เรานับเป็นผู้อื่นในความเป็นหนึ่งเดียวกันคือการฟังพวกเขา ใครก็ตามที่ไม่รู้จักรับฟังพี่น้องชายหญิงของตน อีกไม่นานเขาก็จะไม่สามารถรับฟังพระเจ้าด้วยเช่นกัน⁵

ภาระหน้าที่ที่สำคัญที่สุดในงานอภิบาลคือ “การอภิบาลด้วยหู” เป็นการฟังก่อนการพูด ตามที่ท่าน อัครสาวกยากอบเตือนว่า “ทุกคนจงฉับไวที่จะฟัง แต่ช้าที่จะพูด” (1:19) การสละเวลาบางส่วนเพื่อฟังผู้อื่นอย่างอิสระเป็นการกระทำแรกของการความรัก

กระบวนการชื่นชมนอดที่เพิ่งเปิดไปนั้น ขอให้เราอธิษฐานภาวนาว่านั่นจะเป็นโอกาสที่ดีที่จะได้รับฟังกันและกัน อันที่จริงแล้วการมีส่วนร่วมไม่ได้เป็นผลมาจากวิธีการและแผนงาน แต่เกิดขึ้นจากการรับฟังซึ่งกันและกันระหว่างพี่น้องชายหญิง ในขณะนั้นกร้องประสานเสียง ความเป็นหนึ่งเดียวไม่ได้ต้องการความเป็นรูปแบบเดียวกัน มีเสียงเดียวกัน แต่เป็นเสียงอันมากมายและมีความหลากหลายของเสียงต่าง ๆ ในขณะเดียวกัน แต่ละเสียงในขณะนั้นกร้องประสานเสียงก็ร้องเพลงในขณะที่ฟังเสียงอื่นด้วย และในการประสานเสียงกับการประสานกลมกลืนของทุกเสียง การกลมกลืนกันนี้ถูกเรียบเรียงโดยนักแต่งเพลง แต่ความเข้าใจนั้นขึ้นอยู่กับ การประสานกลมกลืนของแต่ละคนและในทุก ๆ เสียง

ด้วยความตระหนักว่าเรามีส่วนร่วมในความเป็นหนึ่งเดียวที่มีมาก่อนและรวมเราเข้าไว้ด้วยกัน เราสามารถค้นพบพระศาสนจักรแห่งความกลมกลืนกัน (Symphonic Church) อีกครั้ง ซึ่งแต่ละคนสามารถร้องเพลงด้วยเสียงของตนเอง รับฟังเสียงของผู้อื่นเป็นดังพระพรที่แสดงถึงการประสานกลมกลืนของทั้งหมดทุกคนโดยที่พระเจ้าเป็นผู้ทรงเรียบเรียงขึ้น

กรุงโรม ณ มหาวิหารนักบุญยอห์นลาเตรัน
วันที่ 24 มกราคม 2022 ระลึกถึงนักบุญฟรังซิส เดอ ซาลส์
สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส

⁴ D. Bonhoeffer, *La vita comune*, Queriniana, Brescia 2017, 76.

⁵ เทียบ *อ้างแล้ว*, 75.

บทมิสซาวันสัปดาห์ฉลอง
วันอาทิตย์ที่ 7 สิงหาคม ค.ศ. 2022
อาทิตย์ที่ 19 เทศกาลธรรมดา

เพลงเริ่มพิธี

เทียบ สดต 74:20, 19, 22, 23

ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงคำนึงถึงพันธสัญญา
อย่าทรงลืมชีวิตของผู้ยากจนของพระองค์ตลอดไป
ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงลุกขึ้นสู้คดีของพระองค์เถิด
ขออย่าทรงลืมเสียงของผู้ที่แสวงหาพระองค์

บทพระสัตรีรุ่งโรจน์

บทภาวนาของประธาน

ข้าแต่พระผู้ทรงสรรพานุภาพสถิตนิรันดร
พระจิตเจ้าทรงสอนข้าพเจ้าทั้งหลาย
ให้กล้าทูลพระองค์โดยใช้พระนามว่า “พระบิดา”
โปรดให้ข้าพเจ้าทั้งหลายรู้สำนึกอยู่เสมอว่า
เป็นบุตรบุญธรรมของพระองค์
เพื่อสมจะได้รับมรดกที่พระองค์ทรงสัญญาไว้
ทั้งนี้ ขอพึ่งพระบารมีพระเยซูคริสตเจ้า
พระบุตรผู้ทรงจำเริญและครองราชย์
เป็นพระเจ้าหนึ่งเดียวกับพระองค์และพระจิต ตลอดนิรันดร

บทอ่านจากหนังสือปรีชาญาณ

ปชญ 18:6-9

ปรีชาญาณกล่าวว่า บรรพบุรุษของข้าพเจ้าทั้งหลายได้รับรู้ล่วงหน้าถึงคตินั้น เขาจะได้มีใจกล้าหาญ
เพราะมั่นใจในพระสัญญาที่เขาเคยเชื่อ

ประชากรของพระองค์รอคอยความรอดพ้นของผู้ชอบธรรมและรอคอยความพินาศของศัตรู
ถูกต้องแล้ว สิ่งที่พระองค์ทรงใช้ลงโทษศัตรู พระองค์ก็ทรงใช้ประทานเกียรติ แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย
ที่ทรงเรียกมาอยู่กับพระองค์

บรรดาบุตรหลานศักดิ์สิทธิ์ของผู้ชอบธรรมถวายสักการบูชาอย่างลับ ๆ พร้อมใจกันจะปฏิบัติตาม
พระบัญญัติข้อนี้ของพระเจ้า คือบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ จะร่วมทุกข์ร่วมสุขด้วยกัน เขาจึงขับร้องเพลง
สดุดีของบรรพบุรุษ

(พระวาจาของพระเจ้า)

สร้อย - คนชาติที่พระองค์ทรงเลือกสรรมาให้เป็นส่วนมรดกของพระองค์ ย่อมเป็นผู้มีความสุข
(หรือเพลงที่ 72) ทุกคนที่เกรงกลัวองค์พระเจ้า ย่อมเป็นผู้มีความสุข

เพลงสดุดี

สดด 33:1 และ 12, 18-19, 20-22

- ก. ผู้ชอบธรรมทั้งหลาย
จงร้องสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าด้วยความเบิกบานเกิด
คำสรรเสริญคู่ควรกับผู้สุจริต
ชนชาติที่มีองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเป็นพระเจ้าของตนย่อมเป็นสุข
คือประชากรที่ทรงเลือกไว้เป็นสมบัติของพระองค์
- ข. แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงเผ่าพิทักษ์ผู้ที่ยำเกรงพระองค์
ผู้ที่หวังในความรักร่มนึ่งของพระองค์
เพื่อจะช่วยชีวิตของเขาให้พ้นจากความตาย
และรักษาเขาไว้ในยามอาหารขาดแคลน
- ค. จิตใจของเราทั้งหลายกำลังรอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า
พระองค์ทรงเป็นความช่วยเหลือและทรงเป็นโล่ป้องกันภัยของเรา
ใช่แล้ว จิตใจของเราชื่นชมในพระองค์
เพราะเราวางใจในพระนามศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์
ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า
ขอความรักร่มนึ่งของพระองค์สถิตอยู่กับข้าพเจ้าทั้งหลาย
เพราะข้าพเจ้าทั้งหลายมีความหวังในพระองค์

บทอ่านจากจดหมายถึงชาวฮีบรู

ฮบ 11:1-2, 8-19

พี่น้องทั้งหลาย ความเชื่อคือความมั่นใจในสิ่งที่เราหวังไว้ เป็นข้อพิสูจน์ ถึงสิ่งที่มองไม่เห็น เพราะความเชื่อนี้คนในสมัยก่อนจึงได้รับการยกย่องในพระคัมภีร์

เพราะความเชื่อ อับราฮัมเชื่อฟังเมื่อพระเจ้าทรงเรียกให้ออกเดินทางไปสู่สถานที่ที่เขาจะได้รับเป็นมรดก เขาออกเดินทางไปโดยไม่รู้ว่าจะไปไหน เพราะความเชื่อ เขาพำนักในดินแดนแห่งพระสัญญาเยี่ยงคนต่างด้าวในต่างแดน เขาอาศัยอยู่ในกระโจมเช่นเดียวกับอิสอัคและยาโคบผู้เป็นทายาทร่วมพระสัญญาเดียวกัน เขารอคอยนครที่มีรากฐานซึ่งพระเจ้าทรงเป็นผู้ออกแบบและทรงก่อสร้าง เพราะความเชื่อ แม้นางซาราห์จะพันวัยให้กำเนิดแล้ว พระเจ้ายังทรงบันดาลให้ตั้งครรภ์ได้ เพราะนางเชื่อว่าพระองค์ผู้ทรงสัญญาจะทรงซื้อสัตย์ต่อคำสัญญานั้น ดังนั้น จากคนเดียวซึ่งเปรียบเสมือนกับตายแล้ว กลับบังเกิดลูกหลานมากมายเหมือนดวงดาราในท้องฟ้า และเหมือนเม็ดทรายที่นับไม่ได้บนชายทะเล

เขาทุกคนเหล่านี้ตายไปแล้วในความเชื่อโดยไม่ได้รับสิ่งที่ทรงสัญญาไว้ แต่ก็ได้เห็นและได้ต้อนรับสิ่งเหล่านั้นซึ่งยังอยู่ห่างไกล และรู้ว่าตนเป็นแต่เพียงคนต่างด้าวและพลัดถิ่นในโลก ผู้ที่พูดเช่นนี้ ชี้ให้เห็นว่าตนกำลังเสาะแสวงหาแหล่งพำนัก หากเขาคิดถึงถิ่นกำเนิดที่จากมา เขาคงมีโอกาสกลับไปได้ แต่โดยแท้จริงแล้วเขาเหล่านี้พยายามไขว่คว้าหาแหล่งพำนักที่ดีกว่า นั่นคือเมืองสวรรค์ ดังนั้น พระเจ้าจึงไม่ทรงละอายที่จะรับพระนามว่าเป็นพระเจ้าของเขา เพราะพระองค์ทรงจัดเตรียมเมืองไว้ให้พวกเขาแล้ว

เพราะความเชื่อ เมื่อพระเจ้าทรงลงใจ อับราฮัมจึงถวายอิสอัค เขาผู้ได้รับพระสัญญาก็ถวายบุตรคนเดียวของตน บุตรที่พระวาจากล่าวถึงไว้ว่า โดยทางอิสอัค เชื่อสายจะรับนามของท่าน เขาเชื่อว่าพระเจ้าทรงฤทธานุภาพอาจปลุกคนตายให้ฟื้นได้ และดังนั้น เขาได้รับอิสอัคคืนมาเป็นสัญลักษณ์

(พระวาจาของพระเจ้า)

อัลเลลูยา อัลเลลูยา

จงตื่นเฝ้าและเตรียมพร้อมไว้เถิด

เพราะว่าบุตรแห่งมนุษย์จะเสด็จมาในเวลาที่ท่านมิได้คาดหมาย

อัลเลลูยา

บทอ่านจากพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญลูกา

ลก 12:32-48

เวลานั้น พระเยซูเจ้าทรงตรัสกับบรรดาศิษย์ว่า “ฝูงแกะน้อยๆ เอ๋ย อย่ากลัวเลย เพราะพระบิดาของท่านพอพระทัยจะประทานพระอาณาจักรให้แก่ท่าน จงขายทรัพย์สินของท่านและให้ทาน จงหาถุงเงินที่ไม่มีวันชำรุด จงหาทรัพย์สมบัติที่ไม่มีวันหมดสิ้นในสวรรค์ ที่นั่นขโมยเข้าไม่ถึงและตัวขมวนไม่ทำลาย เพราะทรัพย์สมบัติของท่านอยู่ที่ใด ใจของท่านก็จะอยู่ที่นั่นด้วย ท่านทั้งหลายจงคาดสะเอวและจุดตะเกียงเตรียมพร้อมไว้ จงเป็นเสมือนผู้รับใช้ที่กำลังคอยนายกลับจากงานมงคลสมรส เมื่อนายมาและเคาะประตูจะได้เปิดรับผู้รับใช้เหล่านั้นเป็นสุข ถ้านายกลับมาพบเขากำลังตื่นเฝ้าอยู่ เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า นายจะคาดสะเอวพาผู้รับใช้เหล่านั้นไปนั่งโต๊ะและจะรับใช้เขาด้วย ไม่ว่านายจะมาเวลาสองยามหรือสามยาม ถ้าพบผู้รับใช้กำลังทำเช่นนี้ ผู้รับใช้เหล่านั้นก็เป็นสุข พึงรู้ไว้เถิด ถ้าเจ้าของบ้านรู้ว่าขโมยจะมาเวลาใด เขาคงไม่ปล่อยให้ขโมยจัดแจะบ้านของตน ท่านทั้งหลายจงเตรียมพร้อมไว้ เพราะบุตรแห่งมนุษย์จะเสด็จมาในเวลาที่ท่านมิได้คาดหมาย”

เปโตรทูลว่า “ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ตรัสอุปมานี้สำหรับพวกเราหรือสำหรับทุกคน” องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “ใครเล่าเป็นผู้จัดการที่ซื่อสัตย์และรอบคอบ ซึ่งนายจะแต่งตั้งให้ดูแลผู้รับใช้อื่นๆ เพื่อปันส่วนอาหารให้ตามเวลาที่กำหนด ผู้รับใช้คนนั้นเป็นสุข ถ้านายกลับมาพบเขากำลังทำดังนี้ เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า นายจะแต่งตั้งเขาให้ดูแลทรัพย์สินทั้งหมดของตน แต่ถ้าผู้รับใช้คนนั้นคิดว่านายจะมาช้า และเริ่มดบตีผู้รับใช้ทั้งชายและหญิง กินดื่มจนเมาเมาย นายของผู้รับใช้คนนั้นจะกลับมาในวันที่เขามิได้คาดหมาย ในเวลาที่เขาไม่รู้ นายจะแยกเขาออกไปไปอยู่กับพวกคนที่ไม่ซื่อสัตย์

ผู้รับใช้ที่รู้เจ้านายของตน แต่ไม่เตรียมพร้อมและไม่ทำตามเจ้านายจะต้องถูกเชียนมาก แต่ผู้รับใช้ที่ไม่รู้เจ้านายแม้ทำสิ่งที่ควรจะถูกเชียนก็จะถูกเชียนน้อย ผู้ใดได้รับฝากไว้มาก ผู้นั้นก็จะถูกทวงกลับไปมากด้วย”

(พระวาจาของพระเจ้า)

บทข้าพเจ้าเชื่อ

บทภาวนาเพื่อมวลชน

ประธาน

พี่น้องที่รัก ให้เราร่วมใจกันภาวนาต่อพระเจ้าพระบิดาของเรา ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งหลายเพื่อประโยชน์แก่มวลมนุษย์

ผู้นำ

1) เพื่อสมเด็จพระสันตะปาปา พระสังฆราช พระสงฆ์ นักบวช ผู้แพร่ธรรม จะได้ส่งเสริมการใช้สื่อมวลชนในการประกาศข่าวดีของพระคริสตเจ้า เพื่อนำประชาชาติบุรุษซึ่งพวกท่านอภิบาลดูแล ให้ก้าวหน้าในความสนิทสัมพันธ์กับพระเจ้ายิ่งวันยิ่งมากขึ้น

ให้เราภาวนา

- 2) เพื่องานของสื่อมวลชนคาทอลิก ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งของพระศาสนจักร จะได้ช่วยพัฒนาส่งเสริมจิตใจมนุษย์ทั้งหลาย ให้สำนึกอย่างแท้จริงถึงจุดมุ่งหมายแห่งชีวิตในโลกนี้ และจะได้มอบชีวิตของตนแด่พระเจ้า เพื่อจะได้รับความรอดพ้นนิรันดร **ให้เราภาวนา**
- 3) เพื่อบรรดาผู้ทำงานด้านสื่อมวลชน จะได้มีความรับผิดชอบมากขึ้นในการจัดทำรายการต่าง ๆ ให้เป็นประโยชน์แก่สังคมส่วนรวม โดยเฉพาะกับเยาวชน ผู้ซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญของสังคมในภายหน้า **ให้เราภาวนา**
- 4) เพื่อผู้ที่มีความรับผิดชอบในด้านการศึกษา จะได้ช่วยเพื่อนมนุษย์ในสังคม ให้รู้ถึงประโยชน์ของสื่อต่าง ๆ และสอนเขาเหล่านั้นให้ใช้เครื่องมือเหล่านั้นอย่างชาญฉลาดและถูกต้อง เพื่อสร้างสรรค์โลกให้ดีขึ้นเสมอไป **ให้เราภาวนา**
- 5) เพื่อครอบครัวทั้งหลาย จะได้เป็นศูนย์กลางในการศึกษาและการอบรมแก่บรรดาเยาวชน โดยได้รับความช่วยเหลือจากสื่อมวลชนที่ดีต่าง ๆ และต่อสู้กับอิทธิพลที่ไม่ดีในสื่อมวลชนบางประเภท **ให้เราภาวนา**

ประธาน

ข้าแต่พระบิดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ โปรดทรงฟังคำภาวนาของข้าพเจ้าทั้งหลาย โปรดช่วยให้การงานต่าง ๆ ของสังคมมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานของพระศาสนจักร ดำเนินไปเพื่อประโยชน์แก่จิตใจ และความรอดพ้นของวิญญาณมนุษย์ทั้งหลาย ทั้งนี้ ขอพึ่งพระบารมีพระคริสตเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

บทภาวนาเตรียมเครื่องบูชา

ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า
โปรดทรงรับบรรณาการซึ่งพระองค์ทรงพระกรุณา
ประทานให้พระศาสนจักรนำมาถวาย
และยังทรงพระอานุภาพเปลี่ยนเป็นศีลศักดิ์สิทธิ์
นำความรอดพ้นมาให้ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย
ทั้งนี้ ขอพึ่งพระบารมีพระคริสตเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

บทนำขอบพระคุณ

เพลงรับศีล

เทียบ สดด 147:12, 14

เยรูซาเล็มเอ๋ย จงถวายพระเกียรติแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าเถิด
พระองค์ประทานข้าวสาลีอย่างดีเยี่ยมเลี้ยงท่านจนอิ่ม

หรือ

ยน 6:51

องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “ปังที่เราจะให้นี้ คือเนื้อของเราเพื่อให้โลกมีชีวิต”

บทภาวนาหลังรับศีล

ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า
ขอการรับศีลศักดิ์สิทธิ์นี้ช่วยข้าพเจ้าทั้งหลายให้รอดพ้น
และตั้งมั่นอยู่ในแสงสว่างแห่งความจริงของพระองค์ด้วยเถิด
ทั้งนี้ ขอพึ่งพระบารมีพระคริสตเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

จัดทำโดย : สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย
122/11 ซ.นนทรี 14 ถ.นนทรี แขวงช่องนนทรี
เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร 10120
โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1801
E-mail : udomsarn@csct.or.th
Website : www.udomsarn.com